

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 81/07-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P. H., S., zastúpeného advokátom JUDr. M. G., S., vo veci namietaného porušenia základných práv a slobôd zaručených v čl. 16 ods. 1, čl. 17 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3 Tp 6/05 zo 17. marca 2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 Tpo 25/05 z 5. apríla 2005 o jeho vzatí do väzby a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. mája 2005 doručená sťažnosť P. H. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základných práv a slobôd zaručených v čl. 16 ods. 1, čl. 17 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených v čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 Tp 6/05 zo 17. marca 2005 v spojení s uznesením

Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Tpo 25/05 z 5. apríla 2005 o jeho vzatí do väzby.

2. Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru uznesením menovaných súdov s tým, aby bolo uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 25/05 z 5. apríla 2005 zrušené a vec vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie (pozri nižšie bod 4 tejto časti odôvodnenia).

3. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že: *„Okresný súd v Starej Ľubovni svojím uznesením zo dňa 17. 03. 2005, sp. zn. 3 Tp 6/05, podľa § 68 ods. 1 Trestného poriadku, ma z dôvodov § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zobral do väzby. Väzba sa začala dňa 14. 03. 2005 o 16. 30 hod. (...). Krajský súd uznesením, sp. zn. 2 Tpo 25/05, zo dňa 05. 04. 2005 (...) zamietol moju sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu v Starej Ľubovni, sp. zn. 3 Tp 6/05.“*

Sťažovateľ považuje predmetné rozhodnutie krajského súdu v spojení s uznesením okresného súdu *„za nesprávne a nezákonné“* z nasledovných dôvodov: *„Dňa 14. 03. 2005 o 11.10 hod. som sa dostavil na výsluch, ktorého termín bol zrealizovaný na základe dohody vyšetrovateľa PZ a môjho právneho zástupcu v trestnej veci, ČVS:ORP-1322/OEK-SL-2004, v ktorej som obvinený s ďalšími nestotožnenými osobami za spolupáchateľstvo k trestnému činu vydierania, podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Trestného zákona. Vyšetrovateľ PZ mi oznámil, že urobí konfrontáciu medzi mnou a otcom poškodeného, ako aj konfrontáciu medzi mnou a matkou poškodeného. Prvý výsluch začal o 11.15 hod., čo aj potvrdil samotný vyšetrovateľ PZ, ktorý bol predvolaný súdom. Vyšetrovateľ na výzvu súdu vysvetlil, že došlo k písarskej chybe a výsluch sa začal o 11.15 hod. a nie ako je uvedené v zápisnici o 12.15 hod. Po skončení druhej konfrontácie mi vyšetrovateľ PZ oznámil, že nech počkám, pretože musí zavolať prokurátorovi do Popradu, ktorý robí dozor nad vyšetrovacím spisom. Na moje naliehanie, ako aj naliehanie môjho právneho zástupcu nám vyšetrovateľ ukázal príkaz prokurátora na zadržanie, ktorý mu bol doručený dňa 18. 02. 2005. Na moju žiadosť, aby som mohol odísť domov, z dôvodu, že sa chcem naobedovať*

a v prípade nutnosti mu budem k dispozícii doma, povedal, že ja domov nepôjdem a že ma zadržiava.

Záznam o zadržení mne doteraz z neznámych príčin vyšetrovateľ PZ vyhotovil až o 16.30 hod. toho istého dňa a návrh na vzatie do väzby bolo podané dozorujúcim prokurátorom dňa 16. 03. 2005 o 11.20 hod.“

Podľa názoru sťažovateľa: „Na základe týchto skutočností treba počiatok lehoty uvedenej v § 77 ods. 1 Trestného poriadku počítať od začatia prvého úkonu, teda od 14. 03. 2005 o 11.15 hod., kedy som sa dostavil na políciu na účelom urobenia vyšetrovacích úkonov a z polície som už von nebol pustený, preto od tejto doby bola obmedzená moja osobná sloboda. Pričom chcem okrem iného poukázať, že vyšetrovateľ PZ už dňa 18. 02. 2005 mal na mňa príkaz na zatknutie, čiže vedel, že po úkonoch ma zadrží. Túto skutočnosť vyšetrovateľ PZ potvrdil aj pred súdom. Taktiež podľa môjho názoru lehota, ktorá je uvedená v § 77 ods. 1 Trestného poriadku skončila dňa 16. 03. 2005 o 11.15 hod., teda keď ešte nebol podaný návrh na vzatie do väzby na súd.

Na základe horeuvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že návrh na vzatie do väzby nebol podaný v čas, teda v zákonom stanovenej lehote 48 hodín, pretože došlo k omeškaniu s podaním návrhu o 5 minút. Na základe tejto skutočnosti chcem poukázať na poslednú vetu ustanovenia § 75 Trestného poriadku, ktorá hovorí, že návrh sa musí podať tak, aby obvinený mohol byť najneskôr do 48 hodín od zadržania odovzdaný súdu, inak musí byť prepustený na slobodu.“

Sťažovateľ taktiež namietal dôvod väzby „...v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, na základe ktorého ma súd zobral do väzby“. V tomto ohľade poukazoval na skutočnosť, že v jeho prípade nešlo o pokračovanie v trestnej činnosti.

4. Sťažovateľ poukázaním na uvedené porušenia základných práv a slobôd uviedol, že nižšie súdy v napádaných uzneseniach dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých aj procesne zle rozhodli, a preto navrhol, aby ústavný súd prijal rozhodnutie nasledovného znenia: „Okresný súd v Starej Ľubovni uznesením, sp. zn. 3 Tp 6/05, zo dňa 17. 03. 2005 (...) a Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 2 Tpo 25/05, zo dňa 05. 04.

2005 (...) porušili jeho práva podľa čl. 16 ods. 1, čl. 17 ods. 3, 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj článku 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 Tpo 25/05, zo dňa 05. 04. 2005 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.“

II.

Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. Tp 6/05 vyplýva nasledovné:

1. V zápisnici o výsluchu obvineného (sťažovateľa) napísanej okresným súdom 16. marca 2005 so začiatkom o 13.00 h. sťažovateľ uviedol:

„... Na otázku súdu (...) udáva (...) dohodol som sa konkrétne s Mgr. R., že sa budem dostavovať na úkony v súvislosti so začatým trestným stíhaním. Ja som sa s menovaným dohodol, že nemusí mi posielat' písomné predvolania na úkony, ale dal som mu telefonický kontakt na moju družku a to na mobilný telefón. Nikdy som túto dohodu s menovaným neporušil, stále keď ma zavolať tak som prišiel. (...) Na otázku súdu akým spôsobom sa dozvedel, že sa má dostaviť na políciu udáva: Mgr. R. volal mojej družke, ona potom sa skontaktovala s mojim advokátom a ten povedal, aby som sa v pondelok ráno dostavil k výsluchu a tak sa aj stalo. (...) V pondelok ráno okolo 11.00 hod. resp. 11.05 hod. som bol na polícií, a išiel som za Mgr. R. a tam už ma čakal koncipient a cigáni s ktorými som mal byť konfrontovaný. (...) Ja som tam čakal v kancelárii vyšetrovateľa s koncipientom svojho advokáta. Vyšetrovateľ sa vrátil s rómkou okolo 11.15 hod. až 11.20 hod. a potom pristúpil ku konfrontácii medzi nami (...)“.

Obhajca sťažovateľa k predmetu veci uviedol: *„(...) Obvinený i s mojim koncipientom sa dostavil na políciu o 11.05 hod. a hneď začali vyšetrovacie úkony. Teda podľa môjho názoru začala plynúť lehota obvinenému o 11.05 hod., pretože vtedy došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody a bol k dispozícii vyšetrovateľovi. (...) Prvý výsluch začal o 11.15 hod. a skončil o 12.15 hod. a konfrontácia neviem kedy začala, pretože nemáme k dispozícii prvú stranu zápisnice ale skončila o 12.41 hod. Po skončení*

konfrontácie oznámil vyšetrovateľ obvinenému, že má písomný príkaz OP P. na zadržanie a preto nemôže opustiť budovu polície.“

Na výsluchu prítomný prokurátor Okresnej prokuratúry v P. (ďalej len „prokurátor“) uviedol: *„(...) poukazujem na to, že o 11.05 hod. obv. mohol aj odísť z úradu vyšetrovania, teda nebola obmedzená jeho osobná sloboda (...)“*

2. Predvolaný svedok Mgr. J. R., ktorý viedol vyšetrovanie sťažovateľa na pokračujúcom výsluchu sťažovateľa 17. marca 2005 uviedol: *„(...) Na otázku súdu či vyšetrovateľ vyzýval obvineného aj písomne, alebo len telefonicky udáva: do piatku minulého týždňa som sa s nim kontaktoval len telefonicky a prvá písomná predvolanka išla obvinenému až koncom minulého týždňa. A predtým som žiadal z operatívy, aby preverili, či je doma alebo nie. Následne som sa skontaktoval s obhajcom obvineného a vzájomne sme sa dohodli, že obvinený v pondelok príde za mnou. Pokiaľ si dobre pamätám prišiel za mnou po jedenástej. V tom čase už bol prítomný aj koncipient JUDr. G., a boli tam aj všetci účastníci, ktorých som mal úkon vykonať, a hneď sme pristúpili ku konfrontácii, myslím, že to bolo okolo 11.15 až 11.20 hod. najneskôr.*

Na otázku súdu či k obsahu vykonaného úkonu nemali účastníci výhrady svedok udáva: ja som sa každého pýtal a nikto z prítomných nič nenamietal. Všetkým som zápisnicu dal podpísať a bez výhrady ju všetci podpísali (...) Na otázku prokurátora, aby svedok uviedol, či bol na OO PZ obvinený predvedený príslušníkmi polície, alebo nejakým iným spôsobom obmedzený na slobode, alebo mu boli priložené puta a pod. svedok udáva: obvinený nebol nijakým spôsobom obmedzovaný, ani mu nebol zamedzený žiaden pohyb, nebol uzavretý v priestore, aby mal zamedzenú možnosť pohybu.

Na otázku obhajcu, aby svedok uviedol či bezprostredne po skončení konfrontácie oznámil obvinenému, že ho zadržiava, svedok udáva: vybral som pokyn OP P. a prečítal som mu ho, ale ešte som si to chcel overiť a telefonicky som sa kontaktoval s prokuratúrou a oficiálne bolo rozhodnuté o zadržaní obvineného okolo 15.30 hod.

Na ďalšiu otázku či po vykonaní úkonov sa dožadoval obv. odchodu z budovy a čo mu na to povedal svedok udáva: on sa pýtal, že keď chce môže, ale bude na neho vydaný príkaz na zatknutie. Nevie, kde konkrétne chcel ísť.

Na otázku prokurátora, aby svedok uviedol či do momentu zadržania bol obvinený nejakým spôsobom obmedzovaný a ak áno akým spôsobom, svedok udáva: ja som ho nijako neobmedzoval, hoci bol v budove, mohol odísť, ujsť, voľne sa pohybovať a podobne tak, ako som to už vyššie uviedol. (...)

Na otázku obhajcu, aby svedok uviedol či po skončení konfrontácie sa obv. domáhal odchodu na obed, svedok udáva: volal manželke v tom zmysle a že nepríde asi tak skoro na obed, lebo si musí vyjasniť určité veci, hovoril niečo o obede, ale ja som mu na to nič konkrétne nepovedal len to, že idem zavolať do Popradu a trvám na svojej predchádzajúcej výpovedi. (...)“

Po výsluchu svedka okresný súd vyhlásil následovne uznesenie:

„Podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 67 ods. 1, písm. c) Tr. por. berie do väzby obvineného (...).

Väzba sa začína dňom 14. 3. 2005 o 16.30 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v L.

Súd zamietá návrh prokurátora na vzatie obvineného do väzby z dôvodu § 67 ods. 1, písm. a) Tr. por. “

3. Okresný súd svoje rozhodnutie sp. zn. 3 Tp 6/05 zo 17. marca 2005 odôvodnil nasledovne:

„(...) Pri výsluchu obvineného pred súdom dňa 16. 3. 2005 o 13.00 hod. spochybnil obhajca obvineného skutočnosť, že písomné záznamy o vykonaných vyšetrovacích úkonoch vyšetrovateľom zo dňa 14. 3. 2005 nezodpovedajú skutočným časom, kedy boli vykonané a tým nebola zachovaná lehota 48 hodín zo strany Okresnej prokuratúry na podanie návrhu na vzatie do väzby súdu (§ 76 ods. 4 Tr. por.) a obvinený by mal byť prepustený zo zadržania. (...)

Súd sa teda prioritne musel najskôr vysporiadať s touto vznesenou námietkou včasnosti podaného návrhu na vzatie do väzby. Z výsluchu obvineného, vyšetrovateľa i obhajcu nesporne vyplýva skutočnosť, že dňa 14. 3. 2005 sa obvinený na základe telefonického dojednanja obhajcu s vyšetrovateľom dostavil v doobedňajších hodinách okolo 11.00 hod. za účelom vykonania vyšetrovacích úkonov na OO PZ v S. Asi o 11.15

hod. začal podľa jeho vyjadrenia i výsluch u vyšetrovateľa prvý úkon konfrontácia medzi obvineným a M. Č. Vyšetrovateľ vysvetlil rozpor medzi časom, ktorý je uvedený v zápisnici o konfrontácii 12.15 hod. tak jeho začiatok ako aj koniec, že zrejme došlo ku písárskej chybe, lebo tento úkon začal o hodinu skôr a ukončený bol o 12.15 hod. O 12.30 hod. pokračoval s obvineným v ďalšej konfrontácii s E. Č. a tá skončila o 12.41 hod. Až po skončení tohto úkonu, keď obvinený chcel z budovy odísť mu vyšetrovateľ oznámil, že nemôže a uviedol aké dôsledky to pre neho môže mať. (...)

K obmedzeniu osobnej slobody obvineného došlo najskôr po ukončení druhého vyšetrovacieho úkonu, t. j. o 12.41 hod., kedy už obvinený sa nemohol z budovy polície vzdialiť. Prokurátor podal návrh na vzatie do väzby na tunajšom súde osobne do podateľne súdu dňa 16. 3. 2005 o 11.20 hod., teda v zákonnej lehote 48 hodín a preto súd musel skúmať či, a ktorý z dôvodov väzby je daný na strane obvineného.“

K dôvodu väzby podľa § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol: „Obvinenému sú kladené za vinu skutky, ktoré mal spáchať v novembri a decembri roku 2004, teda v čase keď bol už trestné stíhaný pre iný trestný čin, teda už v tom čase bol uzročený s tým, že je voči nemu vedené trestné stíhanie a nevyhol sa tomu istému problému. Voči trestnému rozkazu nepodal odpor a teda existuje v danom prípade dôvodná obava, že ponechaním obvineného na slobode by mohol pokračovať v trestnej činnosti.

Z tohto dôvodu súd návrhu v tejto časti vyhovel.

Väzba obžalovaného sa začína zadržaním tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v L. (...)

Na základe sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu zo 17. marca 2005 o jeho vzatí do väzby (ktorú odôvodnil v zásade skutočnosťami a tvrdeniami už predom oboznámenými; pozri body 2, 3 a 4 v I. časti odôvodnenia) krajský súd uznesením č. k. 2 Tpo 25/05-39 z 5. apríla 2005 podľa § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol jeho sťažnosť. Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil nasledovne: „(...) Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, sťažnosti obvineného a dôkazov, ktoré boli zabezpečené v tejto trestnej veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu bolo urobené v súlade so zákonom.

Námietku obvineného, že nebola dodržaná zákonná 48-hodinová lehota na podanie návrhu na vzatie do väzby prokurátora súdu, považuje aj krajský súd za neodôvodnenú. Z výsluchu vyšetrovateľa totiž vyplýva, že obvineného zadržal až po vykonaní konfrontácií dňa 14. 2. 2005 o 16.30 hod.

(...) Z výpovede vyšetrovateľa vyplýva, že tento predvolal obvineného na konfrontácie, a nie za účelom jeho zadržania. Až po vykonaných konfrontáciách a telefonickom rozhovore s prokurátorom dospel k záveru, že je potrebné obvineného zadržať. Toto zadržania bolo urobené 14. 3. 2005 o 16.30 hod.

Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia Trestného poriadku, ako aj vyššie uvedené skutočnosti potom dospel krajský súd k záveru, že návrh na vzatie obvineného do väzby bol prokurátorom podaný na súde v zákonnej lehote.

Krajský súd sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu o tom, že u obvineného boli dané a sú dané dôvody väzby uvedené v § 67 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 67 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obvinený bol doposiaľ súdne trestaný trestným rozkazom zo dňa 10. 12. 2004 sp. zn. 2 T 28/04 pre spolupáchatelstvo trestného činu úverového podvodu podľa § 9 ods. 2, § 250a ods. 1, 3 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Teraz stíhanej trestnej činnosti sa mal dopustiť v mesiaci november a december 2004, teda musel a vedel o tom, že bol už odsúdený pre iný úmyselný trestný čin a napriek tomu mal spáchať ďalší úmyselný trestný čin.

Aj podľa názoru krajského súdu je daná konkrétna skutočnosť odôvodňujúca obavu, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu obvinený bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. (...)

4. Sťažovateľ podaním z 2. mája 2005 podal Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) „Podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, zo dňa 05. 04. 2005,

č. k. 2 Tpo 25/05-39“, ktorý odôvodnil už vopred oboznámenými skutočnosťami prezentovanými v jeho už v tomto rozhodnutí citovaných podaniach.

Generálna prokuratúra listom č. k. IV/1 Pz 66/05-12 z 12. mája 2005 (označeným ako „...vyrozumie o vybavení podania“) sťažovateľovi (jeho právnomu zástupcovi) okrem iného oznámila, že: „(...) Z obsahu listín pripojených k podaniu je zistiteľné, že obvinený P. H. sa 14. marca 2005 sám a dobrovoľne (na základe konsenzu medzi vyšetrovateľom a Vami) dostavil za účelom vykonania dôkazných prostriedkov vo forme konfrontácií so svedkami. Procesné úkony vyšetrovateľ začal realizovať dňa 14. marca 2005 o 11.15 hodine a skončil ich vykonaním identického dňa o 12.41 hodine.

Následne bol obvinený P. H. zadržaný v súlade s ustanovením § 75 Trestného poriadku. V zápisnici o zadržaní obvineného vyšetrovateľ písomne uviedol deň 14. marec 2005 a čas 16.30 hodín ako okamih obmedzenia osobnej slobody obvineného.

Prokurátor okresnej prokuratúry podal návrh na vzatie obvineného do väzby 16. marca 2005. Návrh bol doručený sudcovi Okresného súdu v Starej Ľubovni v čase o 11.20 hodine. Postup prokurátora okresnej prokuratúry pri rozhodovaní o zadržanom obvinenom bol v súlade so zákonom.

Lehoty upravené v ustanoveniach § 75 a § 77 odsek 1 Trestného poriadku, boli prokurátorom v celom rozsahu dodržané.

Zákonná 48-hodinová lehota na rozhodnutie o zadržanom obvinenom začala najskôr prokurátorovi plynúť dňa 14. marca 2005 o 12. 41 hodine (najneskôr o 16.30 hodine) a uplynula dňa 16. marca 2005 o 12.41 hodine (najskôr).

Plynutie tejto lehoty určenej podľa hodín, ktoré sa počíta „od okamihu po okamih“ (nepočíta sa pravidlami predpokladanými v ustanovení § 60 odsek 1, 3 Trestného poriadku), nie je determinované časovým obdobím vykonania dôkazných prostriedkov vyšetrovateľom za osobnej účasti obvineného, pretože takýto postup by bol v rozpore s ustanovením § 71 odsek 6 Trestného poriadku. Vami v podaní prezentované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. marca 1992, spisovej značky 2 Ntv 43/1992, ktoré je Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky dobre známe, poskytuje riešenie inej procesnej situácie, a to rozhodovanie o zadržanom obvinenom na základe počítania lehôt určených podľa hodín, vzhľadom na existenciu obmedzenia osobnej slobody páchatel'a

formou predvedenia podľa ustanovení Zákona o Policajnom zbore Slovenskej republiky, ešte pred jeho procesným zadržaním.

Rozhodnutie o väzbe obvineného je rozhodnutím tzv. procesnej povahy.

Rozhodnutie o väzbe môže vydať súd len v prípade kumulatívnej existencie tzv. formálnych podmienok a tzv. materiálnych podmienok. formálne podmienky väzby sú upravené v ustanovení § 68 odsek 1 prvej vety Trestného poriadku, podľa ktorého, vziať do väzby možno len osobu, proti ktorej bolo vznesené obvinenie (§ 163). Materiálne podmienky väzby sú upravené v ustanovení § 67 odsek 1 Trestného poriadku (...).

Existenciu materiálnych a formálnych podmienok väzby posudzujú príslušné orgány činné v trestnom konaní (vyšetrovateľ, prokurátor a sudca, samosudca, predseda senátu, resp. senát) in concreto, teda podľa skutkovo-právneho statusu každej (jednotlivej) trestnej veci.

(...) O trvajúcej existencii podmienok väzby obvineného P. H., upravených v ustanovení § 67 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, majú právomoc a povinnosť rozhodovať len príslušné orgány činné v trestnom konaní, ktorými sú, podľa ustanovenia § 72 odsek 1 Trestného poriadku, vyšetrovateľ, prokurátor a sudca v prípravnom konaní trestnom a samosudca, predseda senátu, resp. senát v konaní pred súdom.

Vzhľadom na opakovanosť, charakter trestnej činnosti páchanej obvineným (obvinený sa mal ako spolupáchateľ dopustiť dvoch skutkov, v blízkej časovej súvislosti, implikujúcich zákonné znaky trestného činu vydierania podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona), si dovoľujem vyjadriť záver o objektívnej existencii dôvodov väzby obvineného, ustálených v súlade s ustanovením § 67 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Judikatúra, ktorú ste v podaní citovali (R 39/1995), bola nesprávne interpretovaná. (...)“

5. Ústavný súd na okresnom súde zistil, že sťažovateľ bol uznesením zo 16. novembra 2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. novembra 2005, prepustený z väzby na slobodu. Okresný súd v jeho trestnej veci (vedenej pod sp. zn. 2 T 38/05) rozhodol 15. januára 2007 rozsudkom, ktorý napadol odvolaním prokurátor.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej

by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, I. ÚS 158/05, I. ÚS 213/05).

Ústavný súd vo svojej judikatúre konštatne zdôrazňuje, že pri uplatňovaní svojej právomoci nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov, a že jeho úloha sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

S odvolaním sa na uvedenú judikatúru ústavného súdu sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Podľa názoru ústavného súdu závery všeobecných súdov (okresného súdu a krajského súdu) sú dostatočne zdôvodnené a nevybočujú z rámca uváženia vyplývajúceho z § 67 ods. 1 písm. c), § 75 a § 77 ods. 1 Trestného poriadku platného v rozhodnom čase (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov). Preto nemožno závery okresného súdu a krajského súdu považovať ani za arbitrárne, ani za svojvoľné a zjavne neodôvodnené. Názory menovaných súdov na plynutie lehôt (v súvislosti s určením momentu zadržania a včasnosti podania návrhu prokurátora na vzatie do väzby), ako aj posúdenie dôvodov väzby, s ktorými sa stotožnila aj generálna prokuratúra, sú celkom legitímne a neprotirečia zásadným spôsobom zistenému skutkovému stavu uvedenému v príslušnom trestnom spise. Nebol preto žiaden dôvod do týchto záverov zasahovať z hľadiska sťažovateľom označených základných ústavných práv.

Pokiaľ všetky zainteresované orgány (okresný súd, krajský súd, generálna prokuratúra) v podstate zhodne v danej veci vychádzali zo zistenia, resp. ich závery tomu neprotirečili, že zákonná 48-hodinová lehota na rozhodnutie o zadržanom obvinenom (sťažovateľovi) začala prokurátorovi najskôr plynúť 14. marca 2005 o 12.41 h. a uplynula najskôr 16. marca 2005 o 12.41 h., a to z toho dôvodu, že obvinený sťažovateľ sa 14. marca

2005 sám a dobrovoľne na základe konsenzu medzi vyšetrovateľom a jeho právnym zástupcom dostavil cca o 11.00 h. za účelom vykonania dôkazných prostriedkov vo forme konfrontácií so svedkami, a teda v tomto čase nebolo možné hovoriť o zadržaní či obmedzení jeho osobnej slobody, potom takýmto zisteniam nemožno priradiť arbitrárnosť ani svojvoľnosť a zjavnú neodôvodnenosť.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2007